

И така кой-то ся призира въ всичко, что може да ся случи за прѣпирњъ между хора-та, па разглѣдва и распѣтва что е право или криво та наряжда законы, той — *законодатель-тъ* — наистинѣ работи и гляда единѣ работѣ, тврѣдѣ полезнѣ за общество-то.

Нѣ съ това не ся свръшя всичко: трѣбува и такъвъ чловѣкъ, кой-то отъ единѣ странѣ да гляда что казва законъ-тъ, а отъ другѣ странѣ какъ ся е слушала и каква е распра-та, и кой-то гляда на неї равнодушно, зачто-то не чака отъ неї нѣщто та не може и да ся замае и заслѣпи, както може да ся занесѣтъ и заслѣпять скарани-ти; трѣбува, казвамъ, такъвъ чловѣкъ, кой-то да отсѣди и отсѣче кое е по закона право; а такъвъ чловѣкъ — *сѫдія* — е много потрѣбенъ и полезенъ на чловѣческо-то общество.

Да нѣмаше кой да тя пази и брани отъ лоши хора, тыи можяше да тя оберѣйтъ, да тя окраджътъ, па, пази Боже, и да тя убїйтъ: а такыва пазачие и бранителніе, кои-то сѫ поставени да ни пазятъ живота и имота, много сѫ потрѣбни.

Книжевни-ти и учени-ти, какво-то писателю-ти, учителю-ти, священници-ти и духовници-ти, кои-то учѧть свѣта по книгѣ или съ думы за да го направяватъ по-добъръ, по-уменъ, и кои-то требята и искореняватъ суевѣрія-та и прѣдразсѫдѣць-ты та показватъ на хора-та какъ по-лесно и по-добрѣ да ся поминуватъ, такыва хора, казвамъ, много голѣмо, тврѣдѣ голѣмо добро правята, зачто-то го правята повече за душнѣ-тѣ ни, а тя е много по-горня отъ тѣло-то ни. Такыва учени много ся трудятъ и работятъ, зачто-то трѣбува много да си блѣскатъ главж-тѣ доклѣ ся научѧть и станютъ врядни да учѧть и други.

И така вси тїя, за кои-то до сега приказахмы,